

A „KELET” előfizetési díja:
 Védre postán vagy helyben házhoz hordva
 Egész évre 16 frt.
 Félévre 8 „
 Negyedévre 4 „
 Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:

Főttér 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

ÁZ ÉRTÉKESB CZIKKEK DIJÁZTÁNK.
 Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:
 Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Határon átszórótt gúrnid sor vagy annál töre 6 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetések felvétele:

Bécsben: Oppellik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasensteint et Volger (Wallischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapestben, Haasensteint és Volger hirdetés közv. irodája. Goldberger A. V. hirdetések felvételi irod Budapestben Szervituter 6. sz.

Nyitási díjak

gúrnid sora után 25 kr. fizetendő.

A Király levele.

(?) A hivatalos lap s nyomán a budapesti lapok közlik a Felség következő levelét:

Kedves Tiszta! Tekintettel a több oldalról nyilvánult kíváncságra s az ország minden részében már készülöben levő loyális tüntetésekre, szándékomban volt Nömmel, a Császárné és Királynával házasságunk 25. évfordulójának közelgő ünnepélye alkalmával Budapest fővárost meglátogatni, hogy szeretett magyar királyságom lakossága körében is, annak szerencsésbírjait, mint tapasztalt szeretete és ragaszkodása újabb bizonyítékát elfogadjam.

E szándékom teljesítése által saját óhajátomnak is feleltet volna meg, mert mindig örömmel szolgál hí Magyarországom népével találkozhattam.

Azon sulyos sorscsapások azonban, melyek által a lakosság nagy része a tiszavidéken legközelebb bekövetkezett vízaradás folytán sújtott, azon elhatározásra indítottak, hogy említett szándékom kivételét eltekintsek és pedig azon kíváncságot által vezéreltetve, hogy azon költségek, melyeket az alkalomból a törvényhatóságokat, községeket, testületeket, vagy egyeseket érték volna, valamint az ezen alkalomból netán alapítványokra szánt összegek, a mennyire lehetséges és legálább részben, a balsors által sújtott s a segélyre oly sürgösre rá utalt szűkölködők javára fordíttassanak.

Utastom Önt, ezt oly hozzáadással közölnem, hogy én ezen kíváncságon lehetőségek teljesítését, mely által a mindenkor áldozatkész lakosság szűkölködő polgártársai szenvedéseit áldásosan enyhítheti, egyszersmind irányomban való szeretet és ragaszkodás legörvendetesebb és szívemnek legjobban eső bizonyítékaként fogom tekinteni.

Egyidejűleg egyszersmind intézkedtem, hogy Önnek, a legközelebbi napokban már kézbesített összegeken kívül még további negyvenezer forint Saját nevében s Nőm a Császárné és Királyné nevében, magánpénztárából kiszolgáltatás, mely összeg ön által a Tiszta áradása folytán sújtott szűkölködők segélyezésére lesz fordítandó.

Kelt Budapestben, 1879. évi márczius hó 13-dikán.
 Ferencz József s. k.

A mily szivertetsző keserűséggel olvasunk a kétségbeesztő tudósításokat a Tiszamentéről — a rombadőlt Szegedről, Tápé, Algyó, Dorozsma községeiről s a végveszély küszöbén álló Szentestől, Csongrádról, Váshárról: oly lélekemelő látnunk azt a kivételnélküli együttérzést, mely egész Magyarországot szíven végig rezdül s részt vesz nem csak a keserűből, hanem a veszteségekben is, egy-egy párányi részt az elrombolt értékek mindenki s önkéntesen magára róván, hogy bánat és veszteség, megosztva, csekélyebb súlylyal nyomja a sorsüldözötteket.

S hogy a mentés és segély-nyújtás már eddig megindult cselekvényei még nagyobb és fényesebb tettektől fognak elhomályosodni, biztositókat bírjuk a Felség itt közlött soraiiban, melyek egy nagy szívhez méltó nemes hangban csiráját hordják a termékenyítő szellemnek, s mint a szétáradó napsugarak életet keltenek a halottnak látszó szervezetekben: e sorok is szivőt szívhez szólnak s hasonló nemes elhatározással töltönek be minden nemesen érező keblet.

Nem a felszáznai ezer, melyet a Felség királyi párs a szűkölködők nyomorának enyhítésére nyújt, nem az adja fejét, dícsőségét e Fejedelmi — nem, több: valóban emberi tettnek, hanem az elhatározás kifejezése, melylyel nagy ünnepnapok minden fényéről, csillogásáról a szűkölködők javára mondanak le. S nem is csak maga a lemondás, hanem a forma, melyben a lemondás nyilvánul, mert e kíváncságot lehetővé teszi, hogy a irányokban való szeretet és ragaszkodás legörvendetesebb és szívöknek legjobban eső bizonyítékaként fog tekintetni.

Valóban, ha a magyar nemzetet a történelem hosszú évszázait át számtalan és erős kötelek kapcsolta uralkodóházához: a Felségnek mostani elhatározása bizonynyal egyike lesz a legerősebb, legszétképtelenebb kapcsolatoknak, melyek a loyális magyart a nemesen érző fejedelmi párhoz fűzik, — s ha egyik bécsi lap a részvét mély hangján tartott czikkét e szavakkal végzi: „A szerencsétlenség közös kötelekkel fűzi össze még az elválasztott feleket is — mátló fogva egygyel több közös ügye van a birodalomnak.”

a sors ádáz csapásai közepette is vigasztalást jegyezhetjük föl azt a napot, melyen látnunk adatott, hogy a Fejedelmek együtt könnyeznek népükkel, hogy fájdalmaink az ő fájdalmaik, hogy nálunk nélkül még örövendeni sem tudnak!

És eszünkbe vehetjük, hogy nem az anyag — hanem az eszme a halhatatlan, a megsemmisíthetetlen s a Fejedelmi szó széles gyűrűzetekben fog a nemzet minden fiára kiáramlani, a nagy példa ragadva magával mindannyiunkat, testvéri kötelekkel kapcsolva egymáshoz Szent István koronájának minden polgárát, kik tudjuk, látjuk s édes lelkesedéssel érezzük, hogy a Felségeket nem koronájuk, nem hermelines palástjuk, hanem szívük teszi a legelső magyar ember-párrá! És elmondhatjuk: I. Ferencz József és Erzsébet a jövő hóban nem ezüst — hanem gyémánt-meggyezőjük ünnepét ilik meg s az ünnepélyen nem a törvényhatóságok, egyletek és testületek küldöttjei, hanem maga az egész nemzet lezz szívével, üdvkívánataival jelen!!

— A zavargások Oroszországban folyton tartanak. Varsói táviratok szerint néhány nap óta Orelben épen oly zavarok uralkodnak, mint a múlt hetekben voltak Kievvben. A kormányzó sürgösen kért katonai segélyt, mert a hatóságok nagy veszélyben forognak.

Kievvben folyton tartanak még az elfogatások. Surov tbk, a harmadik osztály főnöke Szent-Pétervárról személyesen utnak indul a zavargás színhelyeire, főeg Charkovba, hol mai napig sem sikerült Krapotkin kormányzó gyilkosait fölfekezni.

— A Balkán-vonal ügyében írják Londonból, hogy a brit kormány, válaszul az orosz jegyzékre, mely aggodalmaknak adott kifejezést azon esetre, ha a törökök a Balkán szorosait megerősítik és Kelet-Ruméliában helyőrségeket tartanak, — kijelenté, hogy nem osztályoz Oroszország aggodalmaiban, s szilárd elhatározása, a berlini szerződést, mely minden eshetőségnek elejét veszi, fentartani.

— Kelet-Rumélia kormányzójaúl az oroszok és bolgárok minden áron „európai” s nem török férfiut kívánnak. Fournier konstantinápolyi francia nagykövetről, kire először gondoltak, nem lévén feltehető, hogy elfogadja e megtiszteltetést, a bolgárok most a Philippopolisban működő európai bizottság tagjaira vetették szemöket. — Az egészhez persze még előbb az volna szükséges, hogy a porta és a nagybatalmak is beleegyezzenek a berlini szerződés illető pontjának megváltoztatásába. Erről pedig szó sem lehet.

Külföld.

Az angol-afghán harcztérről. A „New-York-Herald”-nak jelentik Taskendből márczius 10-éről: Az afgán követek tegnapelbucsuztak Kaufmann tábornoktól, ki a czár utasításai szerint nem bízta meg őket semmiféle küldetéssel az uj emírhöz. Ugy látszik Sir Ali hákán minden köteleket felbontott az oroszok és afgánok közt. (?) Az afgán követek később Rozgonov tábornoktól, s a „New-York Herald”-levezetőjétől bucsuztak el. Elutazásuk márczius 10-én történt.

A „Daily News” külön tudósítója jelenti Dsallalabadból márczius 10-kéről: Cavanuari őrnagy futárt küldött Kabulba, a ki Jakub khán-nak javaslatokat nyújt át a megkezdendő béketárgyalások iránt.

Londonból jelentik márczius 11-éről: Érdekes volt a lordok házában ma történt eszmecsere, mert a Kurum iránt táplált annexionális szándékok nyilvánvalóvá tette. A kormány helyeslé a Roberts tábornok által az afgán törzsek főnökeihez intézett beszédét, mely szerint a Kurumvidék nem kerül többé vissza az emir uralma alá.

Lord Napier Kandaharnak állandó occupációját ajánlotta. Lord Beaconsfield kijelenté, hogy az alkudozások meg vannak kezdve Afganisztánban a czárból, hogy az ellenségeskedésnek vége

vetessék. A béke feltételei valószínűleg ezek lesznek: a Kheiber, Kurum és Kandahar átengedése és annak megengedése, hogy brit őrőrségek állandóan tartózkodhassanak Afganisztánban.

A képviselőház ülése.

— Márczius 13. —

Elnök: Ghyezzy Kálmán.

Jegyzők: Molnár Aladár, Baross Gábor.

A kormány részéről jelen vannak: Tiszta Kálmán, Szapáry Gy. gr., Trefort Ágoston, Pauler T., Péchy T., Kemény G. b., Szende Béla, Bedekovich Kálmán.

Elnök az ülést 1/2 12 órákor megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítették.

Tiszta Kálmán miniszterelnök: T. ház! A tegnapi napon tett ígértetnem képest az értesítéseket, melyeket tegnap este vettem, egy a különböző képviselői körökbe megküldvén, mint a lapokkal közölve, valamint egy legkésőbb vett és oda este már el nem küldhetett táviratokat ma reggel hasonlóképen megküldvén, azt hiszem, lehelyesebben cselekszem, ha a szegedi helyzetre és az ez irányban tett intézkedésekre vonatkozó nyilatkozatomat ezekhez kapcsolom, s így adom elő azokat, mik más uton még nem jutottak a t. ház tudomására. (Helyeslés.)

Mindenekelőtt meg kívánom jegyezni azt, hogy a tegnapi nap délutánján nem hivatalos uton, de magán uton magam is vevén nyugtalanító értesítést, a mely szerint a Rókus elővárosban nem lennének mentő csónakok és egyáltalán mentő eszközök, ez iránt táviratilag rendeletet menesztettem, de nagy örömmre azt a választ kaptam ma reggel, hogy az az értesítés teljesen téves volt. Mert épen abban a város részben Kende Kanut és Verhovay képviselő urak vezették a mentési munkálatakat és csónakokról és pontonokról gondoskodva volt.

Egyébiránt azt is jelenthetem, hogy a mentés művelete tegnap esteig már annyira ment, hogy még a kalváriáról is be lehetett hozni 50 embert, s alig találtak oly embert, ki megmentést kért volna; sőt már capacitálni is kellett az embereket, hogy ne maradjanak azon házakban, melyekről látható volt, hogy össze fognak roskadni.

Az élemezést illetőleg a hozzám érkezett jelentés szerint abban legalább nagyobb mérvű hiány nem volt. E részben a tegnapi napon lehetett ugyan némi hátramaradás, a miatt ebben azt hiszem, az illető eljáró közegeknek igazok voltak, hogy ok mégis mindenké elhelyezték az embereket megmentését, s hogy kénytelenek voltak néhány óráig az élemezési igényeinek kevésbé megfelelni. (Helyeslés.)

A mi különben a dolgokat illeti, Hertelendy főispán és kormánybiztos — természetesen nem szegedi kormánybiztos — jelentése szerint Nagy-Kikindán, Zsomolyán, Szalaberkén, valamint Uj-Szegeden és egyes forrásmegyei községekben az elszállásolás iránt minden rendelkezés megtörtént, s ez folyamatban van. Másod sorban Temesvár városának és Temesmegyében is meg vannak az intézkedések téve a kellő elszállásolásra. Én a magam részéről még tegnap azon 40 ezer frton kívül, a melyet mindjárt az első perczben utalványoztam Lukács min. tanácsos és kormánybiztos részére, utalványoztam a menekültek érdekében egy Nagy-Kikindára Hertelendy főispán rendelkezésére, mint Hódmező-Váshárra, melyre nézve egyébiránt dícsőrelettel kell megemlítenem, hogy maga a város is e célra rögtön 6000 forintot szavazott meg, továbbá az Uj-Szegeden levők érdekében is kellő összegeket, s utalványoztam Temesvárra is, megjegyezvén mindenütt, hogy a mely perczben az utalványozott összegek elégtelenségnek mutatkoznak, távirati értesítés folytán azonnal többel is fogok utalványozni. (Élénk helyeslés.)

Temesvárt illetőleg meg kell még azt is jegyezmem, hogy az adakozások a menekülők érdekében, nagy mérvben folynak; maga a csanádi püspök is ötezer forintot bocsátott részint a város, részint a kormány rendelkezésére. (Élénk helyeslés.)

A temesvári főispán távirati jelentése szerint az élelmiszereknek Szegedre szállítása szabályosan folyik, egy kenyér, mintszalonna folyton szállítatik és azon a hajon, mely az első perczben abban nyilatkozott, hogy a Temesvárról levő nagy katonai sítődében nem volt elég kenyérfűtő, vagyis pék, segíve van, mert a városi pékek segélyével ott a kellő személyzet beállítottatott, ugy hogy e tekintetben ma már semmi péven nevezendő akadály fenn nem forog.

Ezekben kívül, minthogy szükségesnek tartottam, hogy a kormány egyik tagja által is sze-

rezzen részint meggyőződést a helyzetről, részint ha valamely rendkívüli intézkedés rögtön szükséges volna, az a helyszínen eszközölhető legyen, felkérésem és a kormány megbízása folytán tegnap este Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter Hieronymi közlekedésügyi államtitkár ural leutaztak Szegedre, a hova azóta már meg kellett érkezniük.

Ugyancsak a pénzügyminiszter ur volt vívője azon 10,000 frtnak, a melyet ő felsége, előre megmondván, hogy ez összeg csakis a legelső szükség-re szól, a szegediek számára küldeni kegyeskedett. (Élénk öljenzés.)

Szegedet illetőleg t. ház, ezek azok, a miket pótlásul a közlött táviratokban foglalt értesítéseknek újabban jelenthetek.

Ezek után lehet talán remélni és hinni, hogy emberélet nagyon nagy mérvben legalább áldozatlanság nem esett, és hogy az ez iránti hírek nagyitvák; az épületeknek csakugyan tetemes nagyobb része részint elpusztult, részint el fog pusztulni. (Mozgás.)

A kormány ily viszonyok közt természetesen kötelességének tartja addig amíg, intézkedik rögtön segély iránt, foglalkozni azzal, hogy ha a rögtön segély szükségé elmúlt, minő intézkedések legyenek teendők arra nézve, hogy hazánkban ezen ily keményen sújtottvárosa mentőelőbbismét elfoglalhassa hazánk városai között az öt megillető helyet. (Tetszés.) Erre nézve azt hiszem, hogy pontos, részletes javaslatot legalább is csak néhány nap múlva lehetőséges tennünk; de mint annak jelét, hogy e kérdésekkel foglalkozunk, vagyok bátor már most megemlíteni, hogy azonnal lesz szerencsése az igazságügyi miniszter urnak egy a szegediek érdekében vonatkozó törvényhozási intézkedés iránt a javaslatot a t. háznak benyújtani.

Minthogy, ha nem is ily mértékben, de bizonynyal érdekli a t. ház tagjait a többi sújtott községek sorsa is. (Halljuk!) azt vagyok bátor megjegyezni, hogy Tápé és Algyó menekültjeit illetőleg az élemezésről, a segélyezésről és az elhelyezésről gondoskodva van mindenütt azon hozzáállással, hogy ha szükség van többre, ez az illető rendelkezésre fog bocsátatni.

Dorozsmáról hasonlólt mondhatok, honnan a ma vett távirat szerint azt jelentik, hogy a víz már egy lábnyit apadt és az illető kormánybiztosnak azon reménye van, 24 óra alatt a szárazsággal való összeköttetést talán már eszközölhetni fogja a legközelebbi vidékekre.

Ezek azok t. ház, miket a tisztai árvizekre nézve az alkalommal jelenteni bátor voltam. Remélem a t. ház meg fogja ebből látni, hogy az adott viszonyok közt tetsző minden irányban, minden oldalról megtettették és biztosíthatom róla a t. házat, hogy ezenul is meg fog a kormány részéről az emberileg lehetséges történni. (Helyeslés és tetszés.)

Pauler Tivadar igazságügyi miniszter: T. ház! Azon közismeretű, szomorú események folytán, melyek az imént is a miniszterelnök ur jelentésének tárgyát képezték, szükségessé vált a szegedi törvényész területén az igazságszolgáltatás nézve rendkívüli intézkedéseket tenni.

Ezen rendkívüli intézkedések megtételére való felhatalmazást tartalmazó törvényjavaslatot azon kérelemmel van szerencsém a t. házhoz benyújtani, hogy azt kinyomatni és előzetes tárgyalás végett az igazságügyi bizottsághoz utasítani méltóztassák.

Elnök: Ezen törvényjavaslat a szegedi kir. törvényszék területén az árvíz folytán szükséges igazságszolgáltatási rendkívüli intézkedésekről fel fog olvasatni.

A törvényjavaslat felolvasatik.

Emmer Kornél: T. ház! A most felolvasott törvényjavaslat oly egyszerű, a mennyiben pusztán felhatalmazást tartalmaz, — hogy én feleslegesnek tartom azt előzetes tárgyalás végett az igazságügyi bizottsághoz utasítani. Azt hiszem, hogy az ügy sürgősségénél fogva lehetséges annak közvetlen tárgyalását elhatározni. (Helyeslések.)

Elnök: Figyelemztetnem kell a t. házat arra, hogy a miniszteri törvényjavaslatoktól az osztályülési, vagy a bizottsági tárgyalást megtagadni nem lehet. (Helyeslés.) Semmit sem fogunk mulasztani, ha a t. ház a törvényjavaslatot még a mai napon leendő tárgyalás végett az igazságügyi bizottsághoz utasítja és a jegyzőkönyvnek a ház ezen határozatára vonatkozó része mindjárt meghitelesítették. (Helyeslés.) A törvényjavaslat tehát sürgősen ki fog nyomtatni és az igazságügyi bizottságnak oly meghagyással adatik ki, hogy az e tárgyban mai napon ülést tartani és jelentését meelőbb beterjeszteni sziveskedjék.

Hogy ez megtörténhessék, az igazságügyi bizottság tagjait délután 5 órákor ülés tartására ezennel bátor vagyok meghívni.

Eötvös Károly: T. ház! Én elismerésem kijelentésével constátálom azt, hogy a t. miniszterelnök ur által imént előadottak szerint a t. kormány pillanatnyilag megtett mindent, a mi a szegedi és a szegedvidéki pusztító árvíz folytán bekövetkezett inség pillanatnyi enyhítésére szükséges. Elismeréssel constátálom a t. miniszter urnak azon kijelentését, hogy a közelebbi napokban, a közel jövőben is a kormány mindent el fog követni arra, hogy a naponként súlyosodó inség, s annak súlyos következményei elháríttassanak, vagy legalább enyhíttessenek. Én elismeréssel tudomásul veszem azon javaslatot is, melyet az igen t. igazságügyi miniszter ur beterjeszteni jónak látott.

Magam is szándékoztam e tárgyban indítványt tenni és ezen indítvány megtételére a t. ház kegyes figyelmét és engedélyt kérem. Ezen törvényjavaslatra csak annyit jegyzek meg egyelőre, hogy én is, a mint ez az indoklásban is hangsúlyozva van, ezen intézkedést mulhatlanul szükségesnek tartom, a hitelező felek érdekében; de másrésről hasonlóan szükségesnek tartok határozott intézkedést arra nézve, hogy az adósokra nézve is lehet könnyítések adásának akkor, midőn azoknak sem hajlékuk, sem földjük, sem élelmük, sem keresetük, sem munkájuk nincs, hanem maguk is a mindennapi könnyűélet alamsznájára vannak szorítva. (Helyeslés a baloldalon.)

Bár az indoklásban csak a váltó óvásokról és a váltójogi hatálylyal bíró kereskedelmi papirokról s a különben jogi mulasztással járó intézkedések jogi hatályának fentartásával van szó, remélem, hogy az igazságügyi miniszter ur az adósok érdekében is fog, ha ezen törvényjavaslat törvényre válik, intézkedni, de egyuttal kijelentem, nemcsak reményem, hanem várom is, hogy e mellett fog intézkedéseket tenni a moratoriumnak, ha rövid időtartamra is, de mindenesetre leendő behozása iránt. (Helyeslés a baloldalon.)

Van még egy észrevételem és kérelmem, a melyet a kormányhoz és a t. miniszterelnök urhoz intézek és a melyre nézve talán felesleges leend a képviselőház határozatát kikérnem, azért ezt minden bővebb indoklás nélkül csak jelzem, hogy t. i. a közadósoknak, kényszer után való behajtása az árvíz által sújtott vidékeken haladéktalanul és a törvényben előírt formák mellőzésével függesztessék fel. (Helyeslés a baloldalon. Mozgás a jobboldalon.)

Ezt azért kérem, mert volt már idő, az igaz, hogy nem parlamentarizmus kormány idejében, hogy azt a mit ma is inségek segélyül kaptak az államnak egyik közegétől, — azt holnap az államnak egy másik közegé adó fejében elvette tőlük. Nem hiszem, hogy a t. kormány hasonló eljárást kövessen, de mind a mellett én — oly nagy lévén a szerencsétlenség, — azon hit és bizalom mellett is, a melylyel e tekintetben a kormány iránt viseltetem, tisztán a kormány kegyelmére, közegeinek belátására ezt bizni nem szeretném, hanem felkérem a kormányt illetőleg a házat, hogy határozatilag kimondani méltóztassék, hogy a közadósoknak kényszer után való behajtása a törvényben előírt formák mellőzésével Szeged, Dorozsma, Algyó, Tápé és Sövényháza községekben és egyébbbütt, ha hasonló szükség mutatkozik, rögtön függesztessék fel. (Helyeslés a baloldalon.)

Még egy momentum van, a melyre nézve a kormány és a háznak kegyes figyelmét kikérem. Bármiként álljanak a tudósítások, egy dolog bizonyos, ugy a hirlapok összevágó tudósításai és a miniszterelnök urnak hivatalos értesítései, valamint többeknek, köztük Bakay t. képviselőtársamnak Szegedről való ideérkezése és előadása folytán, és ez az, hogy ma Szeged városának tulnyomó részében lakni és a közönséges társadalmi élet mindennapi munkáját folytatni és végezni lehetetlen.

Az bizonyos, hogy Szeged 70,000 lakosának nagy része ma hajlék és kenyér nélkül van, és közülök igen sokan kellő öltöny nélkül szét-szórva különböző vidékeken jelen menhelyre idegenek között, alamizsenaként idegen fedél alatt. Meddig tart Szegeden az árvíz, meddig nem, azt nem tudom, de azt mindnyájan tudjuk, hogy ha egy 24 óra alatt mulik is el a pusztító ár, amely urává lett annak a városnak, akkor is sok időbe kerülne az, míg azon 70,000-nyi népnek alkalma és módja lesz ahhoz, hogy földről, hajlékról, a mindennapi kenyérről, a tavaszi munkáról, a vetésekről és a jövő aratásról maga gondoskodjék.

Én ismétlem, a legnagyobb elismeréssel veszem tudomásul, hogy a miniszterelnök ur a rendelkezésre álló eszközökkel eddig is már sok tekintetben enyhíteni volt képes az inséget, de azt

